

AZ EGYETLEN MAGYAR KLASSZIKUS JAZZ SZAKLAP

EXCLUSIVE

BOHÉM

SINCE: 2011

JAZZ

MAGAZIN

II. ÉVF. 6. SZÁM – 2012. DEC.

Milyen évünk volt?

 Év elején mindig csupa szépet és jót kíván magának az ember (meg persze másoknak is), év végén pedig többnyire értékel: mi sikerült az eltervezettek szerint, s mi kevés-bé, netán jobban. Megpróbálom Bohém-szemmel, sőt egy kicsit a jazzben tevékeny-kedő szervező globálisabb szemével értékelni a mögöttünk hagyott esztendőt. Szigorú-an szubjektíven persze...

Az értékeléshez először is elolvastam az első 2012-es Bohém JazzMagazin (vagyis a februári szám) elején írottakat, sőt, még a tavalyi évet összegző számvetést is végigfutottam. Az biztos, hogy nem volt rossz évünk. De könnyű se. Ez nem panaszkodás, mert senkinek nem volt az. De mi tudunk azért vigyorgni – jól nézne ki, ha az ember bohém jazzmuzikával a fülében-kezében szomorkodna. A tervekeinket többnyire teljesítettük, sőt, a fellépések számát tekintve felül is múltuk a 2011-es évet, hiányérzetünk lehet (van) viszont a csendes ősz miatt. Igaz, hogy hol ez, hol az a zenekari tag járt más országban, más formációkkal, néha más műfajokkal. A kecskeméti és budapesti klubesteknek mindenesetre becsülettel helyet szorítottunk, s többnyire mindkét helyszínen meg is töltötte a termet a kitartó keménymag.

Koncertek: 2012-ben kettő hűján százszor léptünk színpadra – ez tizenhárommal több, mint ahányszor egy évvel korábban láthatott minket a közönség. Igaz, hogy ennek pont 50%-a a trió formációval adott koncertet takar, de ez a tendencia sajnos már koráb-

ban elindult. A 98 fellépés fele, 49 koncert iskolai ismeretterjesztő hangverseny volt, s összesen 26 koncertet adtunk külföldön.

Bohém JazzIskola: az iskolai ismeretterjesztő koncertek mellett még 2011-ben indítottuk el az internetes „leckék” 12+8 részes sorozatát Bohém JazzIskola néven. Idén elkészült az angol változat is, vagyis már a külföldi érdeklődők is beiratkozhatnak a Bohém JazzSchoolba. A „középisikolai” rész angol nyelvű változata 2013 legelején kerül fel a Bohém Portálra.

Bohém Fesztivál: nagy sikerű, ráadásul újdonságoktól sem mentes huszonegyedik fesztiválunk volt. A színpadi boogie-woogie tánc, a templomi trombita-orgona koncert mindenkinek nagyon tetszett. George Washingmachine és a többiek fantasztikus zenéléséről, s emlékezetes ökörködéseiről nem is beszélve. A fellépők és a közönség rekeszizmát egyaránt próbára tette a vasárnapi záróshow. Ennyi spontán marhaságot (amúgy egész komoly emberektől) színpadon még sosem láttam. Pláne nem két órán keresztül, folyamatosan. De a szánk íze nem csak a zene és a mosolygó közönség miatt volt jó: hosszú évek óta először nem kellett veszteséget elkönyvelnünk. Ez kellő alap volt a XXII. Bohém Fesztivál megszervezésére, aminek már javában a finisében járunk. A bérletes sorok legjobb helyei már fogynak...

Oh Yeah Day: a tavaly elindított kezdeményezésünk sajnos nem nagyon nőtt az első évhez képest. Igaz, hogy a Bohémekkel éppen július-augusztus fordulóján voltunk úton, s így német, holland és angol helyszínek is csatlakoztak a Klasszikus Jazz Világnapjához, s a közönség mindenütt lelkesen

üvöltötte Armstrong tiszteletére az Oh Yeah-t; de a résztvevő zenekarok száma nem nőtt meredeken. Viszont egy kis Oh Yeah Day Fesztivált rendeztek Texasban, ami mindenképpen elismerés. Mi mindenesetre folytatjuk 2013-ban is.

Jótekonysági koncert: idén a Mosolygó Kórház Alapítvány javára gyűjtöttünk a decemberi Zolika Show-val, részletesebb beszámolóink a 3. oldalon.

Bohém JazzMagazin: túl vagyunk az első éven (a jelenlegi a nyolcadik lapszámunk), s a tanulságokkal a tarsolyunkban vágunk majd neki a 2013-as esztendőnek. Elsősorban azért kell változtatnunk néhány dolgon, hogy ne csak a Bohém VIP-tagok exkluzív lapja legyen, hanem sokkal többekhez jusson el az újság.

VIP-tagság: a fenti tevékenységeink finanszírozását lehetővé tévő támogatói rendszer jól működött. Persze a puding próbája az evés, ha nem csökken, sőt nő a VIP-tagok száma 2013-ra, akkor lehetünk elégedettek. Addig viszont csak azt reméljük, hogy a VIP-tagok elégedettek voltak a koncertekkel, ajándékokkal, meglepetésekkel.

Ittész Tamás

IMPRESSZUM:

Bohém JazzMagazin

Bohém VIP-tagok és előfizetők részére

a Kecskeméti Jazz Alapítvány

elektronikus tagi kiadványa

Felelős szerkesztő: Dr. Ittész Tamás

Cím: 6001 Kecskemét, Pf. 652.

Telefon: 0620/336-4620

E-mail: help@bohémragtime.com

www.bohémragtime.com/jazzmagazin/

RÉG HALLOTTUNK RÓLA • Füstös-Simon Zsuzsanna

Sorozatunkban Füstös-Simon Zsuzsanna beszélget olyan jazz-zenészekkel, akik korábban mindennapi résztvevői voltak a magyar klasszikus jazzéletnek, de mára eltűntek a műfaj kedvelőinek szeme elől. Emlékek, emberi sorsok, tanulságok...

Három az egyben: patrónus, családapa, zenész interjú Szőke Péterrel, a Hot Jazz Band egykori tagjával

– Egy mondatban hogyan aposztrofálná magát?

– Azt hiszem, egy mondatban nem tudnám ezt a kérdést megválaszolni.

– Akkor megpróbálhatom én? Az esetetek segítője, a család feje, a jazz zenéje üde szívfoltja. Vagy, ahogy a cikk címe rövidebben kifejezi: patrónus, családapa, zenész. Mikor kezdett el zenélni, és miért éppen a klarinét és a szaxofon volt a preferencia?

–Az általános iskola felső tagozatában, pontosabban az 1976-77-es években kezdődött zenei pályám. Volt benne némi esetlegesség; tekintve, hogy zenetagozatos voltam, és az énektanárnő jó szakmai és személyes kapcsolatban volt a klarinéttanárral, Szentmáry Kálmánnal, aki a XIV. kerületi zeneiskolában tanított. Nagyszerű tanár volt, sokat köszönhetek neki. A klarinétot hamar megszerettem, bár nagyon nehéz hangszer, mert sokszor évek telnek el, míg egyáltalán klarinéthangot tud kiadni belőle a növendék. Szaxofonozni jóval később, 19 éves koromban kezdtem a jazz szeretete miatt.

– Családi háttere predesztinálta a zenélésre, esetleg a jogi pályára?

– A zenélésre inkább. Édesanyám nagyon jó hallással rendelkezik. Gyermekkoromban otthon vagy klasszikus, vagy jazz zene szólt. Ha pop-, rock- vagy beatzene szólt meg a rádióban, a szüleim versenyt futottak, hogy melyikük csavarja odébb

előbb az állomáskeresőt. Emlékszem, én reggelenként gyakran Doris Day vagy Les Paul egy-egy lemezére ébredtem, amelyeket édesanyám egy régi barátja küldött Kanadából még az ötvenes évek végén. Olyan minőségű hangfelvételek voltak, amilyeneket szerintem ma a digitális technikával nem tudnak készíteni. Ahogy én látom, az akkori autók is jobbak voltak, mint a mostaniak, de az ipari korszak elmúlt, ma másban vagyunk erősek, talán.

– '85-től már együtt játszottak Bényei Tamással, csak három év múlva jött a Hot Jazz Band elnevezés. Milyen érzés volt az első sikereket bezszebelni?

– Az első komoly fellépésünk utcazene volt 1985 nyarán, a Vörösmarty téren. Még katonák voltunk, hiszen a sorkatonaságnál alakult a zenekar. Ha akkor igazoltatnak minket, akkor csúnya véget érünk: eleve tilos volt civil ruhát ölteni az eltávozás alatt, hát még utcazenélni! (Jóllehet ez utóbbit a hatóságok éppen abban az évben engedélyezték, de a hadsereg más volt, ott még az 50-60-as évek szele fújt.) Amikor leszereltünk folytattuk az utcazenét, előfordult, hogy egy nap alatt többet kerestem, mint a szüleim mondjuk egy hét alatt. Ma ez elképzelhetetlen lenne, de akkor számomra egyetemi éveim idejére anyagi függetlenséget biztosított.

– Mi a kedvenc száma jazz-en belül, és azon kívül is?

– Sok favorit van: Billy Strayhorn-tól a Lush Life, azután a You Go To My Head, a Stardust, a Prisoner of Love, és Jobim bossa novái: Desafinado, Meditation, stb. Egyébként a lassú számokat kedvelem jobban, mert elsősorban a melódia és a harmónia érdekel. A magyar dalszerzők közül Fényes Szabolcsot egészen nagyra tartom – Gershwin, Berlin és Cole Porter színvonalú. A klasszikusok közül szeretem Bachot, Mozartot, Wagnert, az impresszionistákat, Bartókot, de tulajdonképpen mindenkit, aki Bach és Bartók között élt és alkotott.

– Két periódusban volt tagja a Hot Jazz Band-nek '85-86' – ig, és '89-96' – ig. Mi volt a pauszák oka?

– Az elsőnek az, hogy a ma már nem létező Oldsmobile Jazz Band tagja lettem, ahol többek között Papa Fleigh is játszott, még-hozzá kornetten. A második pauza pedig azóta is tart. A zenész életforma nagyon vonzó, izgalmas, de előre tervezhetetlen.

Mást választottam, és nem tartom magam annyira tehetségesnek, hogy érdemes lett volna végleg ennek elköteleződnöm.

– Egyébként a jogi karriert és a professzionális zenélést hogyan tudta/tudja összeegyeztetni?

– Egy darabig ment. Időközben azonban a Sant'Egidio közösség egyik magyarországi felelőse lettem. Ez egy katolikus közösség, olyan emberekből áll, akik a család és a munka mellett az evangéliumot igyekeznek megélni azzal, hogy a szegények barátai. Ez lett igazi szenvedélyem. A zene a második.

– Mitől lesz valaki jó jazz zenész?

– Nagyon jó fül és legalább olyan jó stílusérzék kell hozzá. Az előbbi fejleszhető, de csak egy bizonyos pontig, mert itt az adottságok meghatározóak. Az ízlés korlátlanul fejleszhető, de tanulni, művelődni kell hozzá. Ennek jelentőségét sokan lebecsülik.

– Emberileg mit adott Önnek a zene?

– Nyitottságot, barátokat, sok szép emléket.

– Volt/van zenei példaképe?

– Pédaképeim nincsenek, nem voltak, de kedvenceim szép számmal akadnak: Louis Armstrong, Benny Goodman, Coleman Hawkins, Art Tatum, Charlie Parker, Tommy Dorsey, Dave Brubeck, George Shearing, Nat King Cole, és még hosszan sorolhatnám.

– Nyilván teljesen más mentalitású emberek játszanak egy jazz-zenekarban, mint egy populáris együttesben, adott emberek pont ezért hallgatják a jazzt. Meg tudná fogalmazni, mi az a „más mentalitás”, hogy mi a jó a jazz zenében?

– A jó jazz dallamos és elegáns.

– Úgy tudom, egy ideig külföldön is dolgozott, egészen pontosan hol és mivel foglalkozik mostanság?

– Jelenleg a külügyminisztériumban dolgozom. Martonyi János külügyminiszter kabinetjének vagyok a munkatársa, de helyesek az információi, valóban kétszer voltam külszolgálatban, négy-négy évig: először Bécsben (1991-95), majd Rómában (1998-2002).

– Hogyan telik egy napja?

– A munka, a család és a már említett közösség között oszlik meg. Ez utóbbit azt jelenti, hogy olyanoknak segíték, akikhez az evangélium nélkül semmi közöm nem volna: hajléktalanoknak, magányos időseknek, szegény cigánygyerekeknek. Hiszek benne, hogy ez a világ lehet jobb, ehhez azonban

elsősorban nekem kell megváltoznom, jobbnak lennem. Nem elég kormányra, ellenzékre, bankokra, erre vagy arra mutogatni. A sötét pont nem rajtam kívül, hanem bennem van – ahogy Hamvas Béla mondta. Ezt kell először, újra és újra megvilágítani, vagy ahogyan Martin Buber fogalmazott: az arkhimédészi pont te magad vagy; ebből kiindulva kiforgathatod a világot. Ami a magánszférát illeti, feleségemmel és két kis gyermekemmel – Márk (5 éves) és Anna (3 éves) – élek.

– *Mind Ezek mellett van ideje hobbitvékenységre?*
– Nincs hobbim, csak szenvedélyeim.

– *Jár jazzrendezvényekre, örömmzenélésekre?*
– Nem nagyon. Duke Ellingtonnal értek egyet, aki azt vallja, a jazz olyan műfaj, amit pénzért kell művelni. A műkedvelő zenélés ebben a műfajban kevésbé izgalmas és vonzó. Barátaimnak szoktam legfeljebb játszani, csak úgy barátságból, vagy ha Bényei Tamás elhív, időnként.

– *Hogyan készül a közelgő ünnepekre? Van saját rituáléja?*

– A szentestét családi körben töltjük. December 25-én, karácsony napján pedig ünnepi ebédet rendezünk a közösséggel azoknak a szegény barátainknak, akiket év közben látogatunk. Ez a hagyomány a Sant'Egidio közösségben. Ez is családi ebéd, olyanokkal kibővítve, akiknek nincs családjuk és nem lenne másképp ünnepük. Ők Isten családja; a szegények, akiknek Jézus királya lett, ahogyan József Attila írja Betlehemi Királyok című versében: „szegények királya lettél”.

(Szerkesztői megjegyzés: az interjúból nem derül, nem is derülhet, hogy Péter milyen zseniális jazz-klarinetos-szaxofonos volt. Biztos vagyok benne, hogy ha Péter jazz-zenei pályán marad, egészen magasan jegyeznék nemzetközi szinten is. Stílus-érzéke, swinges játéka egyedülálló (volt?) Magyarországon. Mindig példaképnek tartottam. Úgy tűnik, nem-zenészként is példakép marad. Azoknak is, akik a zene mellett döntöttek. – I.T.)

Balra: örömmzenélés 1995-ben a franciaországi Saint-Raphaélben a New Orleans Jazz Fesztiválon (ahol a Hot Jazz Band első díjat nyert): Joe Murányi, Fodor László (akkor még Bohém-tagként), és három Hot Jazz Bandes: Szőke Péter, Bényei Tamás, Bera Zsolt.

Mosolygott a kórház is...

 A hagyományos évvégi jótékonyági Bohém-koncert kedvezményezettje 2012-ben a Mosolygó Kórház Alapítvány volt. A szervezetet egy nyugdíjas holland bankár, Dr. Albert Royaards alapította 2004-ben, Bornemisza Csáky Éva grófnővel közösen. Az alapítvány munkássága Magyarországon és további országokban mára mind a grófnő mind pedig Dr. Royaards életének elsőszámú küldetésévé vált.

A Mosolygó Kórház Alapítvány zenészei és művészei rendszeresen (általában hetente) látogatják a kórházakban fekvő beteg gyerekeket, szobáról szobára vagy akár ágytól ágyig, hogy ezzel javítsanak a hangulatukon és ily módon meggyorsítsák gyógyulásukat. A mosoly és jókedv gyógyulást segítő hatását tudományos orvosi kutatások is bizonyítják. Mára már 24 magyarországi kórházban van jelen az Alapítvány. Kecskeméten Herczeg Olivér bűvész gyorsítja meg a gyerekek gyógyulását. A jótékonyági Bohém-koncert bevételéből természetesen az alapítvány kecskeméti tevékenységét kívántuk segíteni.

Volt bennünk eleinte egy kis félsz a szervezést illetően: egyrészt nem sikerült mindenkinek megfelelő novemberi időpontot találni, így ismét decemberre, a már mindenki számára rohanós karácsonyi időszakra esett a koncert, s ez sosincs jó hatással a nézőszámra. Másrészt a nagyon magas (300 ezer forintot bőven meghaladó) rendezési költségek miatt még viszonylag jó látogatottság mellett is előfordulhat, hogy nem, vagy csak nagyon csekély mértékben nyereséges a koncert, vagis nem tudunk volna értékelhető mértékű adományt adni. Végül mindkét probléma megoldódott.

A rendezési költségek közül a zongorahangolás és a nyomdai munkák díját sikerült megspórolni (Lipka József és a Print 2000 Nyomda jóvoltából), s a többi szolgáltatást is kedvezményes áron kaptuk. A közönség soraiból pedig szerencsére viszonylag sokan választották a támogatói jegy megvásárlását (a legtöbb VIP-tag is, akik pedig amúgy ingyen bejöhetek volna a koncertre), s a Phoenix-Mecano is jegyek vásárlásával támogatta a rendezvényt. S szerencsére az előadás napján is sokan jöttek még jegyet váltani, így végül nem vallottunk szégyent, 240 néző előtt zajlott a jótékonyági koncert 2012. december 11-én. (Ami a mai visznyok között a Kecskeméti Kulturális Központ dolgozói szerint nagyon jónak mondható, hiszen még a nem karácsonyi időszakban is

mindössze kétszázán voltak kíváncsiak Kern Andrásra, ráadásul velünk egyidőben zajlott a Kodály Fesztivál egyik koncertje is, ami miatt többen nem jöttek el a Bohém-koncertre – *többek között én is oda mentem volna, ha nem kellett volna itt lennem* ☺ – *Ittész Tamás*)

Mivel a jótékonyági koncert a kecskeméti klubsorozatunk része, az idei tematikának megfelelően az aktuális születésnapos állítja össze a műsort. A decemberben éppen 30 éves Mátrai Zoli miatt *Zolika Show* címmel futó koncerten aztán volt minden: Zoli klarinétozott, szoprán-, alt-, tenor- és bari-tonszaxofonon játszott, dobseprűzött, énekelt magyarul és szlovákul, s úgy csinált, mintha tudna kornettezni, fuvolázni és gitározni. S persze bohóckodott. A vendégek is nagy sikert arattak: Dömötör Tamás beatbox-tudása és Herczeg Olivér bűvész-trükkjei, közvetlensége mindenkinek nagyon tetszett, Falusi Jani pedig a tőle megszokott fölénnyel dobolt az *Engem a rumba döntőget rumba* című örökzöldben.

A kiadási oldalon (plakátterv, plakátolás, megállítótábla, terem-bér, jogdíj, útiköltség, nyomda, zongorahangolás) 215.725 Ft volt, a jegybevétel 383.500 Ft volt, így 171.500 Ft-ot adtunk át a Mosolygó Kórház Alapítványnak december 14-én egy gálavacsorán a budapesti Gresham Palotában.

NEM CSAK ZENE, TÁNC IS! – a cake walktól a swingig • Vajda Gyöngyvér, Janicsek Gábor

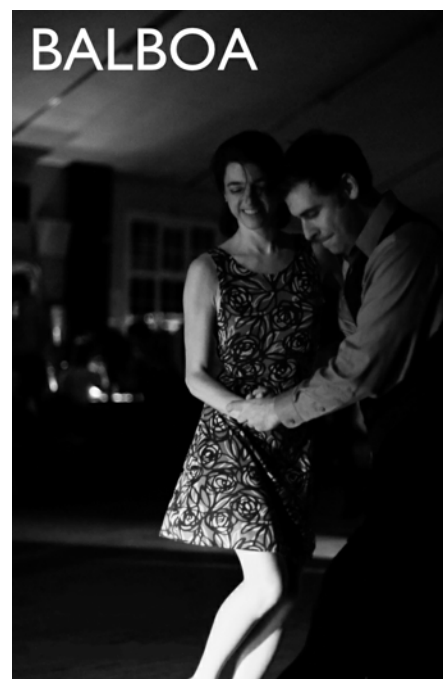
Gyöngyvér és Gábor együtt nyertek párban swingtánc-világbajnoki címet. A 25 éves Bohém-gálán is színpadon voltak. Mindketten foglalkoznak tánc történettel is, tanítanak a Táncművészeti Főiskolán.

Balboa

 Magának a táncnak az eredete kétséges, ezért több nézőpont is létezik a táncsal foglalkozó szakemberek között, így pl. Sylvia Sykes és Jonathan Bixby, akik Santa Barbarát a világ balboa fővárosává tették, azt állítják, hogy a balboa nem egyértelműen sorolható a swing stílusú táncok közé. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a foxtrotból jött létre, mások szerint viszont inkább a charlestonból vagy az 1930-as évek Chicagójára jellemző collegiate shag-ból alakult ki.

A tánc eredetét kutatva a legmegalaposabb és elfogadhatóbb válasz a New Port Beach-i Balboa-félsziget lehet, melyről feltehetőleg a tánc a nevét is kapta. A kialakulásának leghíresebb helyszíne a Rendezvous Ballroom. A táncot már a '20-as években táncolták, és azóta folyamatosan fejlődik a többi swingtánchoz hasonlóan. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben [letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!
Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket, [töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#) teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA – a klasszikus jazz stílusjegyei • Korb Attila

Attila, a Bohémekhez egykor 13 évesen kerülő harsonás, kornettes, zongorista, énekes a magyar jazzpaletta egyik legtehetségesebb figurája. Segítségével érthetőbbé válik a klasszikus jazz és más füllel hallgat majd zenét az olvasó.

„Fats” Waller

„Fats” 1904-ben Thomas Wright Waller néven született Harlemben (New York). Édesapja a helyi baptista templom papja volt, így első hangszere az orgona lett. 1918-ban már tehetségkutató versenyt nyert a mindössze 10 évvel idősebb James P. Johnson *Carolina Shout* c. szerzeményével (a szám jellegzetessége, hogy nem csak a jobb kézben, hanem a bal kézben is szinkópált). A darabot Johnson piano rollra (gépzongora-tekerésre) játszotta (még nem volt lemez), Fats Waller ennek a segítségével tudta megtanulni. Ahogy a videó-linken is láthatjuk, egy zongora játszik magától; a billentyűk mozognak, de nem ül ott senki... nem, nem kísértetjárásról van szó – vagy mégis?! A megoldás a kottatartó helyén forgó lyukacsos papírban keresendő. A lyukak hangokat, illetve időbeli (ritmikai) helyeket jelölnek – ezek alapján tudja a gépzongora lejátszani őket. Ezeket a piano rollokat hallgatva arra jutottam, hogy nem csak a hangokat, illetve a ritmust, de a frazírt is egész jól visszaadják ezek a papírtekercesek – picit olyan, mintha „Fats” Waller szelleme visszajött volna a túlvilágról ☺.

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben [letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!
Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket, [töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#) teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

Hírek

 2012-ben az előző években az adó 1%-ból civil szervezetek részére felajánlott összeg országos szinten jelentősen csökkent. A Kecskeméti Jazz Alapítvány számára átutalt összeg alig több, mint a fele volt, mint az eddigi esztendőkből. A 2011-es adókból 2012 októberében 88.213 Ft-ot kaptunk. A kisebb összeg jellemzően nem a felajánlók számának csökkenését jelzi, hanem az adórendszer változásainak következménye. A befolyt pénzt az alapítvány az alapító okiratában alaptevékenységként megnevezett fesztiválszervezésre, a Bohém fesztivál előkészítésére fordította.

 2012 év végén lejárt a banki Louis Armstrong Jazz Fesztivált szervező Swing Jazz Kultúráért Alapítvány kuratóriu-

mának megbízása. A kuratóriumi elnök 2013-tól már nem Ittész Tamás lesz. Az új összetételű kuratórium névsora egyelőre még nem ismert. Még a 2013-as banki fesztivál megrendezéséről sincsenek végleges hírek, ha lesz információ, tájékoztatjuk olvasóinkat.

 2013 január legelején felszámolja lemezkiadói és -forgalmazói tevékenységét a Jazz Oktatási és Kutatási Alapítvány és a Magyar Jazzkutató Társaság. A főként Pannon Jazz és Pannon Classic márkanevek alatt kiadott több, mint 100 féle CD-jük ezzel véglegesen kikerül a magyar és nemzetközi piacról. Az ok a forgalmazók felhalmozódó és behajthatatlan tartozásai, a forgalmazó üzletek pontatlan és rendszertelen elszámolásai, illetve a CD-k utóbbi években tapasztalható erős visszaesésével az egyre alacsonyabb eladási példányszá-

mok. A CD-k visszagyűjtését követően a kiadó (melynek vezetője lapunk szerzője, Simon Géza Gábor) hivatalosan betöreti a maradványpéldányokat. Ezzel rengeteg másutt soha meg nem jelent, főleg magyar jazztörténeti dokumentum válik örökre elérhetetlenné, minthogy a kiadó nem tervezi a korábban megjelent anyagok digitális formában való elérhetővé tételét. Ha olvasóink között van, aki még az utolsó pillanatban szeretne mégis hozzájutni egyik (most már) ritkasághoz, írjon egy emailt a help@bohémragtime.com címre, kérésre megadjuk a kiadó közvetlen elérhetőségét.

 2012. december 5-én, egy nappal 92. születésnapja előtt elhunyt a legendás amerikai jazz-zongorista, a Grammy-életműdíjas Dave Brubeck. A New York Times megemlékezése angolul [itt olvasható](#).

SZUBJEKTÍV JAZZSAROK • Kovács Tamás

Kovacs kecskeméti és jazzharsonássá válásában fontos szerepe volt a Bohém Fesztiváloknak. A jazzfőiskolás évek után a Jazz Steps harsonása lett, de több zenekarban is szívesen látják mint „állandó kíségetőt” (így természetesen többször volt a Bohémekkel is koncerten és turnén). Megrögzötten hisz a klasszikus jazz nagyszerűségében, egyéni hangú írásaiban elsősorban stílári és minőségi kérdéseket boncolgat – rendkívül szórakoztatóan.

Mad Kovax v.1.0. egy szemüveg története

 2005 nyarán esett meg velem, hogy kénytelen voltam a Kecskemét Jazz Orchestra egyik koncertjén egy végtelenül ideitlen okuláréval a fejemen játszani. A fehér gatyagumival rögzített szemüveg általános derültséget és emellett némi értetlenséget váltott ki a zenekar tagjai között. Biztos azt hitték, ez valami újabb próbálkozás részemről a figyelemfelkeltésre. A szükség hozta így, ez egyszer. Egyébként olyannyira zavart ez a viselet, hogy az utcán nem is hordtam – pedig kellett volna, mert az orromig sem látok szemüveg nélkül –, de a zenéléshez a kottaolvasás miatt muszáj volt felhelyeznem.

Amúgy kreálmányom „kifinomult” ízlésről, invenciózus alkotókészségről és leleményességről tesz tanúbizonyságot, szerintem. Tessék csak megnézni a képet, amit a cikkhez mellékeltem. Munkámmal még akár új divatirányzatot is teremthetnék. Hát igen, teremthetnék, de nem fogok. 7 éve várom eredménytelenül, hogy felfedezzék tehetségem. Egyébként végeztem egy kis piacku-tatást is, mely szerint az ilyesfajta dolgok iránt szignifikáns kereslet mutatkozik. Már nevet is adtam szemüvegemnek, Mad Kovax v.1.0. A verziószám azért kell, mert folyamatosan fejleszteném a terméket, igazodva az aktuális trendekhez. A várható sikerre tekintettel többféle változat piacra dobása is tervbe van véve. A kemény igénybevételhez ajánlott a szénszálas erősítésű keret. Aki kóros feltűnési viszketegségben szenved, annak a rikító színű gatyagumis változat lenne majd elérhető. Egyébként ennek a szériának egyik fő előnye, hogy foszforeszkál is a sötétben. Végül, de nem legutolsósorban már megfogalmazódott a fejemben egy felsőkategóriás, limitált darabszámú, exkluzív széria ötlete is, ami Mad Kovax Elite néven lenne kapható. Ennek fő ismertetőjegye az indiántoll, mely a gatyagumihoz lesz rögzítve. E termékem célközönsége a dakota vicceket mesélő politikusok „sokasága” lenne.

Történt, hogy egy teljesen átlagosnak ígérkező délutánon útra keltem, hogy odaadjam a furulyatanítványaim bizonyítványait Peti

bácsinak. Ő volt Katonatelepen a citeratánár és megígérte, hogy majd kiosztja helyettem a papírokat a tanévzárón. Úgy döntöttem, gyalog megyek ki. Ez körülbelül másfél órás erőltetett menetet jelentett, de épp kedvem volt egy hangulatos „kis” sétához. Aznap mindössze csak egy árva banánt ettem, mint utóbb kiderült, ez végzetes hiba volt. Peti bácsi nagyon jó fej, kiültünk a gangra beszélgetni. Elbűszkélkedett házi borával, amit gyorsan elő is hozott a pincéből, én pedig mintát vételeztem belőle. Jól eldiskuráltunk. A bor meg csak fogyott. Ő töltött, én ittam. És ő mindig töltött, ha üres volt a poharam. Úgy egy másfél literes flakon után megcéloztam a mosdót. Felállva komoly mozgáskoordinációs kihívásokkal szembesültem. Ahogy bebortorkáltam a házba, sikerült belerúgnom az ajtóban heverésző Bodriba. Vagy ő találta el a lábam, már nem is tudom. Mindenesetre elég mozdulatlanul heverészett, úgyhogy inkább az előbbi verzió a valószínűbb. A Bodri-incidens és a mosdó után a házból kiérve, nagy elégedettséggel konstatáltam, hogy Peti bácsi gondoskodott a pótlólagos alkoholbevitelemről. Szóval folytatódott minden. Ő töltött, én ittam. Aztán eljött az idő, hogy menjek. A kapuból még kedélyes búcsút vettünk egymástól. Elindultam az út mellett és ennyi. A következő pillanatban már másnap reggel volt. Rettenetes kínok közepette ébredtem otthon a „kutyaharapás” miatt. A szemüvegem sehoh. Mintegy 7-8 óra történéseit teljes homály fedte. Az édesanyám által elmondottak és az emlékfoslányaim alapján rekonstruáltam az eseményeket: miután elindultam Peti bácsitól, pár száz méter után kikötöttem egy árokban. Van ez a jól ismert jelenség, az árokban „pihenő” részeg. Különös az ittas embereknek ez a fajta romantikus vonzalma az árkokhoz, bár azt hiszem, ezt a jelenséget inkább a tömegvonzás törvényével lehet összefüggésbe hozni. Ahogy ott „pihentem”, telt-múlt az idő. Beeseteledett. Fialatok egy csoportja, akik épp mulatni indultak az éjszakába, figyelt fel rám. Pártfogásukba vettek. Megpróbálták kideríteni, ki vagyok, mit keresek ott. Ez majdhogynem lehetetlen feladatnak bizo-

nyult, mivel képtelen voltam érthetően artikulálni. A mobiltelefonomról végül értesítették édes jó anyám, aki kijött értem taxival és hazavitt. Köszönöm anyá, és bocsánat. Mikor az egész történet összeállt a fejemben, megcsapott a félelemérzet szele. Járhattam volna rosszabbul is. Megfogadtam, hogy soha többet nem rúgok be. Na jó, ennyire nem. Ezt a mai napig sikerült is megtartanom.

Az esetet követő napon délután már olyan állapotba kerültem, hogy visszakerékpároztam Katonatelepre az árokhoz, ahol előzőleg fél napot fetrengtem. Szerettem volna megtalálni a szemüvegem. Út közben folyamatosan attól rettegettem, ne menjek neki semminek. Mínsz hármass erősségű szemüveget hordok, annak hiánya már erős diszkomfort érzéssel jár. Egy hetet kellett várni az új szemüvegemre. Ez idő alatt fejlesztettem ki a „Mad Kovax” találmányom. Az utcán nem mertem hordani, így ha egy ismerősöm rám köszönt, általában fogalmam sem volt, ki az – ha nem jött 3 méternél közelebb –, csak visszaköszöntem.

Nem is én lennék, ha ez az egész nem velem történik meg. Mondtam ezt akkor. Ma már nem látom ennyire egyedinek a mutatványom. Ez bárkivel megeshet. Bizonyosan, e sorok olvasói között is vannak olyanok, akik tudnának hasonló történetet mesélni.

Tanulva a 7 évvel ezelőtti malórból, évek óta mindig ott van nálam a Mad Kovax. Ha ivászat veszély van, biztonságba helyezem a szép szemüvegem, előkapom a Mad Kovax-szom és nincs akadály. Ha te is szeretnél magadnak egy Mad Kovax-szot, ne habozz! Legyél te az első! Rendeld meg tőlem! Elérhetőségem a szerkesztőségben!

HÁZIMUZSIKA MINDENKINEK • Fodor László

Laci a Hot Jazz Band klarinétosa, a Bohémekkel 1990 és 2000 között 10 évig muzsikált, Gödöllőn fiatalokból álló dixieland-csapata is van. Az utóbbi adta az ötletet, hogy amatőr zenekaroknak is használható kottamellékletet (három fúvós, basszus akkordokkal) produkáljon minden számba – ha a VIP-tag nem zenél, a rokonok, ismerősök között biztos akad egy-két hangszeres.

Sentimental Journey

Üdv kedves dixie-t kedvelő olvasó! Egy „Szentimentális utazás”-ra invitálalak a hangjegyek és a hangszerelés segítségével. A számot 1944-ben írták, és hamar közkedvelt lett az érzelmesebb, lágyabb swingzenét játszó zenekarok körében. A nóta hangulatát akkor tudjuk a

minket hallgató publikumnak átadni, ha lendületes középtempóban (medium swing) játszunk (negyed=110). Szándékosan írtam le a tempójelzést szó szerint magyarul, mert fontosnak tartom a lendületet, mint kifejezést egy ilyen típusú dixie- vagy swing-nótában. Ezt elsősorban a mindenkori „alap”, vagy más néven ritmusszekció képviseli. Tehát a lassú számoknak is meg kell adni a feszességét a kíséretben, a dallamhangszerek pedig majd hozzáteszik a melankolikus, lágy hangzást azzal, hogy puhán, a kötőíveket betartva frazíroznak, és szép tónusú

hangon játszanak, mint egy igazi klasszikus kamaraegyüttesben. Ha ez történik, nem marad el a siker a dal eljátszását követően. Jó kísérletezést kívánok!

Figyelem!

A Bohém Webáruházban elérhető a teljes szám is, előre meghangszerelt szólókkal, befejezéssel, komplett hangszereléssel, koncertkész állapotban:

<http://webshop.bohemragtime.com>

Sentimental Journey

Moderato (♩ = c. 100) Les Brown
arr.: Lafo

Trumpet in B $\flat$

Clarinet in B $\flat$

Trombone

Bass

B $\flat$ Tpt.

B $\flat$ Cl.

Tbn.

B.

12

B $\flat$ Tpt.

B $\flat$ Cl.

Tbn.

B.

1. C/G G7 C G7 2. C/G G7 C C7 F7 F7 F7 F7 C C

17

B $\flat$ Tpt.

B $\flat$ Cl.

Tbn.

B.

C C D7 D7 D7 D7 G7 G7 G7 G7

22

B $\flat$ Tpt.

B $\flat$ Cl.

Tbn.

B.

C C C C C C F6 C/G C $^\circ$ G7

26

B $\flat$ Tpt.

B $\flat$ Cl.

Tbn.

B.

C C F7 F7 C C C/G G7 C G7

PANNON JAZZVILÁG • Simon Géza Gábor

SGG elsősorban diszkográfus, 1964 óta kutatja a magyar jazz történetét, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság alapító tagja, a www.jazzkutatás.eu című lap főszerkesztője, jónéhány Bohém-album kiadója. Legkedvesebb témájából, a magyar klasszikus jazz (nagyközönség számára szinte teljesen ismeretlen) történetéből szemezget cikkeiben, a magyar ragtime-től a magyar swingig. Csemege!

Amit a *Love Come Back To Me* szerzőjéről Magyarországon kötelezően tudni kell

Idén Nagykanizsán járt egy, a budapesti jazztanszakon végzetekből álló formáció – nevüket fedje jótékony homály! – s a zenészek úgy álltak színpadra, hogy fogalmuk sem volt róla, hogy egy világhírű MAGYAR jazzkomponista szülővárosában járnak. Még jó, hogy hallottak egyáltalában a *Love Come Back To Me*-ről... Merthogy az 1928-ban komponált *Love Come Back To Me*-t itthon szinte soha nem lehet hallani, holott ez egyike az Osztrák-Magyar Monarchia zenéjében, nevezetesen az úgynevezett „bécsi operett” világában igen mélyen gyökeredző közismert jazz standardeknek. S talán nem árt, ha felemlítjük, hogy elsősorban a Monarchia operettjei, másodsorban a francia és angol zenés darabok hatásaként született meg a musical műfaja. Aligha véletlen, hogy számos korai és későbbi amerikai jazz(es) megnyilvánulást „operetta” néven hirdettek és játszottak az Amerikai Egyesült Államokban. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

TRADÍCIÓ ÉS KREATIVITÁS • Zipernovszky Kornél

Kornél jazzújságíró (a transzformátor feltalálójának, Zipernowsky Károlynak a leszármazottja), alapítója és rovatvezetője volt a Gramofon jazzrovatának, a Fidelio jazz- és világzenei rovatát vezette. Nyakig benne volt jópár jazzvilágsztár magyarországi turnéjának lebonyolításában és a Bohém Fesztivál sajtós tevékenységeiből is bőven kivette a részét. Meggyőződése szerint T. S. Eliot esszéje *Hagyomány és egyéni tehetség* kölcsönhatásáról a jazzre is érvényes.

Charlie Christian az első gitáros zseni

November végén jelent meg a *Charlie Christian: The Genius of the Electric Guitar* című lemezbox új, bővített kiadása. Az alapos, új kísérőfüzetben cáfolják, hogy ő lett volna az első elektromos gitáros a jazzben, végképp nem az első elektromos gitáros általában (többnyire Eddie Durhamet tartják annak). De a gitáros korszakos jelentőségét aláhúzza ez az igényes Sony Legacy kiadvány, amire minden gyűjtő csak elismeréssel csettinthet. Csak az érezhet csalódást, aki az ugyanilyen címmel tíz éve megjelent lemezt megvette – az új kiadás szebb és gazdagabb, a 70 eddigi tracken felül 28 újabb szám vagy töredék került be az összesen 305 percet négy CD-n tartalmazó dobozba. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

DZSESSZTÉTIKA • Matisz László

Matisz László jazzújságíró (sőt, visszavonult jazz-zenész is: szaxofonos-fuvolista), a Gramofon jazzrovatánál dolgozott, a Sziget jazzprogramjait szervezte, közreműködött rengeteg jazznagyság magyarországi turnéjának lebonyolításában, évekig a Bohém Fesztiválnak is sajtósa volt. Esztétikai tárgyú, esztétikai megközelítésű cikkeiben nagyon fontos dolgokat mond ki. Figyelni kell rá!

A szórakoztató jazz előzménye

Nem tagadva némiképp jellemző (bár nem teljesen mazochista) elfogultságomat a spirituális jazzt illetően, ezúttal egyfajta adósságtörlesztés jegyében kell szólnom. Azon jazzkedvelőknek tartozom ezzel, akik „csak” szeretik ezt a zenét, vagyis nem költészetet, lélektani kalandot vagy szellemi megtisztulást várnak a jazztól – teljesen normális módon –, csupán örömet, szórakozást, kikapcsolódást. (Ahogy a klasszikus zenében sem csupán Bach, Beethoven, Mahler vagy Bartók számít, hanem bizony Chopin, Liszt, Grieg, Dvořák vagy Ravel is...) Tehát lássuk a jazz – amúgy legalább 80%-ban – szórakoztató jellegű hányadát, illetve annak ma már kultúrtörténeti jelentőségű előzményét; pontosabban előzményeinek esztétikai aspektusát.

Nem minősíthető teljesen elvetemültnek az elterjedt vélekedés, mely szerint a jazz témája csak ürügy lenne a zenéléshez. Ugyanis az új műfaj alapanyaga nem csekély mértékben „hozott anyag”. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

ELFELEDETT NAGYSÁGOK • Joe Fritz

A mindig kifogástalan eleganciájú Fritz Józsi 1997-ben Bohém-tag is volt. Rendkívül népszerű, minden szempontból egyéni stílusú klarinétos, jelenleg saját zenekarával (Joe Fritz Band) és különböző formációkkal hallható, főként Budapesten. Rengeteget tud a jazzről zenész és történész szemmel egyaránt, rovatában egy-egy kevésbé ismert kiváló zenésszel foglalkozik.

Johnny Hodges

Ez a név valószínűleg sok zenerajongó szívét megdobbantja, hiszen Hodges nemcsak mint szaxofonos, hanem mint az Ellington-zenekar mellőzhetetlen figurája is jelentős történeti „hagyaték”.

John Keith Hodges néven 1906 májusában született a Massachusetts állam Cambridge nevű városában és anyja zongorajátéka hatott rá először. Harry Carney gyermekkori barátja, akivel később évtizedeket ültek egymás mellett a Duke Ellington-zenekarban. Carney ragasztotta rá becenevét is, a Nyulat (Rabbit), mert Hodges egy uborkás szendvicsért képes volt futóversenyeket nyerni. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

JAZZKANCELLÁR KALANDJAI • Szalóky Béla

Béla a legsokoldalúbb magyar jazzmuzikusok egyike. Eredetileg harsonás, a Benkó Dixieland Band kornettese, a Police Big Band vezető karmestere ("civilben" ezért rendőr őrnagy). Megjárta nagy fesztiválok, híres jazzklubok sorát, mindenütt ott volt, ahol egy világsztár felbukkant, rendszeresen játszik jazznagyágokkal. Elsősorban a velük közös élményeit, sztorijait osztja meg cikkeiben.

Tényleg olyan édes?

 Az elmúlt 25 évben, mióta a jazz környékén töltöm az időmet, számtalan nagyszerű koncertet hallottam, jó néhány „bajnokkal” játszottam és volt szerencsém a jazztörténet néhány meghatározó alakjával találkozni. Ezeknek a találkozásoknak az emléke az évek során mit sem kopott, ugyanolyan élénken élnek bennem, mint amikor megtörténtek. Van egy olyan kedvencem, akit a jazzóriások közül – Clark Terry mellett – a legtöbbször hallottam élőben. Ez a csodálatos mesélő Harry „Sweets” Edison. A mai történet róla szól.

Vannak szakmák, ahol a beszédes becenevek használata szinte kötelező. A magyar jazzélet sem szűkölködik a leíró becenevek használatát illetően, gondoljunk csak Lakatos „Ablakos” Dezsőre, aki vastag szemüvege miatt lett ablakos, de van itt kérem Pecek, Csibe, Dudás, Sülthal, megannyi megmosolyogtató nikkém. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 190 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 490 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 2.490 Ft-ért (összesen 6 szám)!

Boogiefeszt Győrben

 Dániel Balázst sokan ismerik a Bohém Fesztivál rendszeres látogatói közül. Sőt, talán mindenki. Eddig háromszor volt meghívottunk, legutóbb idén márciusban nem csak szólóban, hanem a triójával is játszott a kecskeméti közönségnek. A Dániel Balázs Trió a házigazdája a Győri Nemzetközi Boogie-Woogie Fesztiválnak, aminek a szervezője természetesen Balázs. És szülei.

A győri [Boogiefeszt](#)en (ez a rendezvény rövid neve) mindig vannak meglepetésvendégek. Idén én voltam az egyik. Ez egyrészt megtiszteltetés, másrészt így nem kerültem rá a plakátra ☺ Viszont végre saját szememmel-fülemmel tapasztalhattam azt, mi folyik a győri boogie-szintéren karácsony előtt. Erről egyébként már írt egy lelkes beszámolót dr. Farmasi Róbert a szépemlékű Bohém-hírlevél 2010 januári számában, hiszen egy korábban megjelent rejtvényünk szerencsés megfejtőjeként jutalmul győri utat nyert (jeggyel, szállással) a második győri boogie-őrületre (ami akkor még Boogie-Woogie és Blues Est névre hallgatott). Már akkor elhatároztam, hogy ha

valamikor úgy hozza a jó sorsom, megnézem személyesen is, mit csinál Dániel Balázs barátunk szűkebb pátriájában. Annál is inkább, mert korábban sokat beszélgettünk a fesztiválszervezésről, tanácsokat kért, szívesen vett mindenféle ötletet.

Azt bízva mondhatom, hogy Balázs ugyan szeret tanulni és nyitott szemmel jár a világban, de tanácsra, a 2012-es szervezés alapján, nincs feltétlenül szüksége. A győri BoogieFeszt jelenlegi állapotában is nagyszerű rendezvény, nem véletlenül teltházaz – ráadásul úgy, hogy az 550 férőhelyes Richter-teremben rendezett eseményre még kétszázán feliratkoztak várólistára, hátha lesz visszamaradt jegy. Hát nem volt...

A rendezvény idén először kapta meg a fesztivál titulust, de a lényeg most is a 2012. december 8-i, szombat esti gálakoncert volt. Csütörtökön rendhagyó műfajnépszerűsítő koncert volt egy nagy helyi bevásárlóközpontban, pénteken egy exkluzív, koncerttel egybekötött gálavacsora egy elegáns hotelben, szombaton pedig egy boogie tánc workshop, a gálaest, majd a zömében a fővárosból egy-két napra Győrbe költöző boogie-táncosok fő eseménye, az afterparty, ahol vagy ötven szaporalábú ropta örülten bő két órán keresztül a Rába Hotel bárjában. Jómagam csak a gálán voltam jelen, arról tudok tehát csak beszámolni, illetve arról, amit a rendezvény háttéréről *Dániel Csabától*, Balázs édesapjától megtudtam az afterparty-n beszélgetve (s közben persze lopva rá-rápillantva a boogie-zene hatására azonnal heves vérmeérsékletűvé változó táncosok női kontingensének a zene ütemére nem egy zenei szaklapba illő módon leírható mozgásokat bemutató idomaira).

Christoph Steinbach (a fenti képen a legszélesebben mosolygó figura) volt a legnagyobb sztár a koncerten. Az ördögös technikájú és a próbán is észveszejtő tempóit a közönség előtt megmásfélszerező osztrák zongorista már megjelenésével és állandó jókedvével is fellelkesítette a közönséget. Hozzá hasonlóan mindegyik külföldi fellépő igazi jelenség volt: a papagájszerű megjelenésű német zongorista, a mindenféle csicsákat, flittereket magára aggató *Christian Christ*; az én személyes kedvencem, a marcona fejű, de kiváló humorérzékű szájharmonikás, a német *Albert Koch*, aki szintén meglepetésvendég volt, és egy lengyel táncos testvérpár, a boogie táncos világanglista második helyezettjei, Grzegorz Cherubinski és Agnieszka Cherubinska (balra a képen ők láthatók Albert Koch-hal). Fellépett még a *Streetrockers* nevű szegedi formáció, szintén meglepetésként *Pirovits Árpád* sztepp-tánc-világbajnok (akit a 25 éves gálánkon láthatott a Bohém-közönség a Művészetek Palotájában), s a Bohém-gáláról és a 2012-es Bohém Fesztiválról is ismerős táncospár, *Horváth Emőke* és *Kramarik Endre*.

Apropó, táncosok: a márciusi Bohém Fesztiválon nagy sikert aratott ötletet, miszerint a boogie-zenére a színpadon táncoljanak, Balázstól loptam, ő már öt éve ezt csinálja. Igaz, hogy ő pedig a külföldi boogie-fesztiválokon látta.

A külföldi boogie-rendezvények egyébként is fontos szerepet játszanak a győri rendezvény létrejöttében. Egyrészt (hozzánk hasonlóan) Balázs is külföldi vendégszereplései alkalmával ismeri meg a meghívott zenészeket, másrészt az egész ötlet hat éve egy határmenti osztrák boogie-esten született, ahová Balázs szüleivel együtt elment nézőként. Az est végén Csaba jó apukaként megkérdezte a főszervezőt, hogy a fia kipróbálhatja-e a zongorát. A főnök igent mondott, Balázs odaült, a távozó többszáz fős közönség pedig a zene hallatán visszavárgott a terembe. Sőt, a fellépők is egymás után szálltak be Balázssal játszani, s a spontán jam session elején a főszervező rögtön odament Balázs édesapjához, s csak annyit mondott a fülébe: Name, Telefon, Adresse. Balázs pedig a közönség (és a zenésztársak) szünni nem akaró ovációjával végződött bő félórás pluszkoncert végeztével eldöntötte, hogy ő is ilyet akar Győrben.

Kétségtelen, hogy Győrben ugyan minden nagyon pontosan meg volt tervezve, de mivel minden boogie-s játszott mindenkivel, a spontaneitás törvényszerűen része volt a produkcióknak. A közönség pedig hallatlanul lelkes volt. Még akkor is csak vigyorgó arcokat láttam, amikor Gershwin-eket hegedültem a swingre váltó Dániel Balázs Trióval. A koncert záró boogie-számait pedig állva tombolta végig a publikum. Gratulálunk, Balázs!

István Tamás

(Fotók: Kajtár Csaba, Silhouette Fotóstúdió)

VIP-változások

Novemberben egy kérdőív segítségével megkérdeztük a Bohém VIP-tagokat, mennyire elégedettek az elmúlt év tapasztalataival és mennyire használják ki a VIP-tagság nyújtotta lehetőségeket. Először álljon itt néhány adat a kérdésekre adott válaszokból, majd az ezekből levont konzekvencia.

1. Használja az exkluzív VIP-oldalt:

igen 38% – megnézte 31% – nem 31%

2. Jár koncertre ingyen a VIP-kártyával:

rendszerint 42% – néha 48% – nem 10%

3. Bohém Webáruházban kedvezményesen vásárolt:

igen 38% – nem 62%

4. Megnézte az exkluzív videókat:

igen 55% – nem 45%

5. Letöltötte a Bohém JazzMagazint:

(majdnem) mindet 34% – néhányat 52% – egyet sem 14%

6. A Bohém Fesztiválon használta a VIP-különtermet:

igen 66% – nem 24% – nem volt ott 10%

7. Meghosszabbítja VIP-tagságát:

változatlan formában 66% – egyszerűbb formában 21% – még gondolkodik 10% – nem 3%

A szöveges kommentárokból többnyire csak pozitív véleményt fogalmaztak meg a VIP-tagok, de volt néhány ötlet, kérés is: volt, aki hiányolt egy kisebb mértékű támogatással járó verziót, volt, aki a részletfizetési lehetőséget hiányolta. Az utóbbi már tavaly is lehetséges volt (bár akkor még senki nem élt vele), a többféle verzió pedig már augusztustól (tehát a kérdőív kitöltése előtt három hónappal) létezik. Igaz, a kérdőívre beérkezett válaszok következtében két egyszerűbb tagságot csináltunk, nem egyet. Íme a lehetőségek ([online info itt](#)):

Prémium VIP-tagság (támogatási összeg: 48.750 Ft): gyakorlatilag az eddigi VIP-tagságot jelenti (ingyenes belépés az összes koncertre, exkluzív VIP-oldal használata, 20% kedvezmény a Bohém Webáruház Bohém-termékeire, ajándékok, kedvezményes jegyvásárlás a hozzátartozók részére. A kérdőív tanulságai miatt a Bohém JazzMagazint a Prémium VIP-tagok nyomtatásban is megkapják, egyébként a lap továbbra is digitális. Újdonság továbbá, hogy egy EDC kártyát is kapnak a Prémium VIP-tagok, amivel közel 1100 elfogadóhelyen vásárolhatnak kedvezményesen országszerte, s ráadásul a Bohém Webáruház nem-Bohém termékeire is kapnak 15% kedvezményt. És jár még számos egyéb kedvezmény, apróság.

VIP-tagság (támogatási összeg: 24.900 Ft): a Prémium VIP-tagsággal teljesen megegyező támogatói csomag, de az ingyenes koncertrejárás lehetősége hiányzik belőle. Csupán a Bohém Fesztiválra szóló

4 db kedvezményes (félárú) bérlet váltására van lehetőség. Hagyományos VIP-kártyát nem, de EDC-kártyát kapnak. Azoknak ajánljuk, akik ritkán, vagy egyáltalán nem tudnak Bohém-koncertre járni.

Koncert VIP-tagság (támogatási összeg: 24.900 Ft): csak és kizárólag a Bohém-koncertek ingyenes látogatására jogosít. A Koncert VIP-tagoknak is lehetősége van a Bohém Fesztiválra további négy kedvezményes (félárú) bérletet váltására. Alapvetően azoknak ajánljuk, akiket elsősorban a koncertrejárás érdekel. Gyakorlatilag csak Kecskemét és Budapest környékén élőknél érdemes ezt a csomagot választani.

Mit is támogat a VIP-tag?

A Bohém VIP-tagok (a választott támogatási csomagtól függetlenül) alapvetően a Kecskeméti Jazz Alapítvány tevékenységét támogatják. Elsősorban nem a Bohém Ragtime Jazz Band koncertjeit és nem a Bohém Fesztivált, hanem egyrészt azt a háttér munkát, ami ezekhez szükséges, másrészt a Bohémek egyéb tevékenységeit: hogy lehessen Bohém Jazz-Iskola, Oh Yeah Day, honlap, megjelenhessen a Bohém JazzMagazín, időről-időre legyenek új Bohém-felvételek (CD, DVD). Az ezekkel kapcsolatos kiadásaink az alapítvány működési költségével együtt éves szinten megközelítik a kétfélmillió forintot. Támogatását nagyon köszönjük!

a Bohémek

Milyen évünk lesz?

Ha már évrétékelővel indult az esztendő utolsó Bohém JazzMagazinja, záruljon is egy évelőzetessel. Hiszen a legközelebbi szám februárban jelenik meg, akkor pedig már egy előzetes írása némileg megkésztette válnék.

Szóval: milyen évünk lesz? Nehéz. De ehhez már lassan hozzászokhattunk. A hagyományos koncertszervezés (a művelődési ház meghív, kifizet, megszervezi a koncertet, a közönség pedig jegyet vesz, eljön és élvez a zenét, siker, taps, hazamész, később visszahívna) már a múlté, gyakorlatilag nem létezik. Van néhány fesztivál, vannak rosszul fizető klubok, jazzkocsmák és kész. Már céges rendezvény sincs annyi, mint korábban. Lehet, hogy nincs válság, de legalábbis mindenki úgy viselkedik, mint ha lenne. Vagyis ezentúl (illetve már egy ideje) minden zenész és zenekar magának kell, hogy kikaparja a gesztenyét, saját maga kell, hogy törődjön a közönségével. Külföl-

dön hasonlóak a tendenciák, annyi könnyebbséggel, hogy még a kevés is mindig több, mint itthon, viszont azzal a nehézséggel, hogy ott a műfaj (jelen esetben, ugye, a klasszikus jazz) közönsége előregedett és ténylegesen kihálófélben van, utánpótlás viszont gyakorlatilag nincsen. Ez nem panaszkodás, csak helyzetrajz.

2013-ra nem várunk annyi fellépést, mint amennyi 2011-ben vagy 2012-ben volt (ld. a bevezető cikket az 1. oldalon), részben azért, mert egy angol turnén kívül egyelőre csak 2014-es külföldi meghívásaink vannak, részben pedig azért, mert a 2012/2013-as évadban csak saját szervezésű ifjúsági koncertjeink lesznek.

Lesznek viszont szép feladataink: első helyre kívánczik a Bohém Fesztivál, ahol a klasszikus jazzben elsőszámú fekete énekesnő, Catherine Russell lesz a vendégünk, s az ő szintjének megfelelni nagy kihívás lesz. A fesztivál zárókoncertjén viszont a világ legvirtuózabb bendzsósával, Ken Aokival játszunk majd együtt (aki a pénteki főműsorban a Hot Jazz Band vendége lesz). A

fesztivált megelőzően zártkörű rendezvényen charleston-táncosokkal kell közös műsort adnunk, nyáron fellépünk a siófoki és a hajdúszoboszlói fesztiválokon is, s 2013-ban talán sikerül tető alá hoznunk egy kisebb volumenű Oh Yeah Day Fesztivált is augusztus első hétvégéjén. Ezenkívül az angol turnén is meg kell hódítanunk néhány új helyszínt, a klubok mellett fellépünk a Pershore Jazz Festivalon is.

A Bohém JazzIskola élő koncertjei megjelennek a Bohém Fesztiválon is: a szombati (március 23.) délelőtti és délutáni koncertek Mimi Blais, Ken Aoki és zenésztársaik segítségével ismeretterjesztő jellegű (de felnőtteknek is érdekes és koncertként is élvezetes) előadások lesznek. Sőt, lesz a kecskeméti Bohém-kluboknak is két Jazz-Iskola különkiadása: májusban az amerikai AfroBlue énekegyüttest, októberben a Dán Rádió Big Bandjét látjuk vendégül.

És 2013-ban már 28 éves lesz a zenekar, elkezdhetjük a harmincéves gála szervezését.

Ittész Tamás